

[Steen Folke]

cipielt og uforpligtende omkring apartheidstyret.

Regeringens holdning er med udenrigsministerens sædvanlige argumenter, at man da meget gerne vil gå med til bindende sanktioner over for Sydafrika, de skal bare vedtages i FN's sikkerhedsråd. Udenrigsministeren ved udmærket godt, at det bliver der ikke tale om, fordi USA, England med flere lande, som har et meget intenst økonomisk samarbejde med Sydafrika, har store erhvervsinteresser i Sydafrika og ikke kunne drømme om at vedtage eller være med til at vedtage foranstaltninger af den art. Derfor er det gratis, og det er for billigt, at regeringen henholder sig til, dækker sig ind bag, at man gerne vil være med til det, hvis FN's sikkerhedsråd vedtager det, men ellers vil man ikke gøre noget. Det er den sikreste måde at sikre, at der ingenting sker på dette område. Der kunne gøres noget. Danmark kunne være med til at gøre noget.

Det andet argument, som både udenrigsministeren og hr. Kelm-Hansen fremfører, er noget med, at det er umuligt at klare sig uden de sydafrikanske kul, og det er klart, at det blev stærkt støttet af bl. a. fremskridtspartiets ordfører, der var helt enig i disse vurderinger. Men det er og bliver noget vrøvl.

Mener udenrigsministeren og hr. Kelm-Hansen, og vil de bilde os alle og den danske befolkning ind, at hvis ikke Sydafrika i stigende omfang havde leveret kul her inden for de sidste år, havde det været umuligt at få danske elværker til at fungere? Skulle vi så have nedlagt elværkerne? Skulle vi have opgivet at få kulfyring? Selvfølgelig ikke.

Der er andre leveringsmuligheder. Der har været nævnt en lang række lande, og det er da klart, at der kan være problemer det ene og det andet sted med leverancernes størrelse og med, hvor hurtigt det kan ske osv., men der har været nævnt Australien, der har været nævnt USA, der har været nævnt Colombia, Moçambique har været fremme i dag og Tanzania foruden traditionelle leverandører som Polen. Der har været nævnt en lang række lande.

Det er, som hr. Bolvig sagde, ikke et spørgsmål om, at der ikke findes alternative forsyningskilder; det er et spørgsmål om, at det muligvis kommer til at koste lidt mere, men oprigtigt talt, er det, der er det egentlige

problem, ikke, at man ikke er rede til at medvirke til det? Man er ikke rede til at betale det allermindste for at fastholde en principiel holdning og for at omsætte den i en praksis, som kan mærkes af det sydafrikanske apartheidregime. Eلسkaberne har tværtimod lagt planer, der går langt ud i fremtiden, med langtidskontrakter om leverancer, der skal blive ved i årevis. Jeg mener, at vi i udvalget selvfølgelig må bore lidt mere i spørgsmålet om de alternative leveringsmuligheder, men jeg mener på forhånd, man kan sige, at der selvfølgelig findes muligheder, hvis man er rede til at betale, hvad det måtte koste. Det er og bliver en ussel kræmmerholdning, hvis ikke man vil være med til at betale en lille smule ekstra for at leve op til nogle principper.

De andre ordføreres holdning til det skal jeg ikke gøre så frygtelig meget ud af, for det var jo nok, hvad man kunne forvente. Jeg vil dog lige tage en enkelt ting op endnu af det, hr. Kelm-Hansen sagde.

Hr. Kelm-Hansen sagde, at nålestik, skal vi sige isolerede danske aktioner, kunne være til direkte fordel for det sydafrikanske styre. Jeg må sige, at jeg er ked af i dag at se hr. Kelm-Hansen i rollen som den, der skal forsvare en politik, der ikke er værd at forsvare, og som skal finde på nogle argumenter, som jeg i hvert fald synes er højst mærkværdige. Jeg vil da gerne høre, hvad det er for nogle nålestik, som direkte skal være til fordel for det sydafrikanske styre. Vil det være til fordel for styret, hvis Danmark faktisk afbryder importen af kul? Vil det være til fordel for styret, hvis man pålægger ØK og andre danske selskaber at trække sig ud af Sydafrika? Vil det være til fordel for styret at sige, at A. P. Møller ikke mere må levere olie, sejle med olie, til Sydafrika? Og der kunne nævnes andre mulige nålestiksaktioner. Hvad er det for nogle aktioner, som muligvis er til direkte fordel for det sydafrikanske styre?

Hr. Bjørn Elmquist indtog den samme holdning som ministeren og sagde, at venstre skam går ind for FN-aktioner, vedtagelser i sikkerhedsrådet om økonomisk boykot. Hr. Bjørn Elmquist ved lige så godt som ministeren, at det kan man gøre ganske gratis, for det bliver der overhovedet ikke tale om. I øvrigt skulle vi ikke vente hans partis støtte til disse forslag. Det havde vi heller ikke ventet, vil jeg gerne understrege.